

פרוטוקול מס' 90/ד

מישיבת ועדת-הכספים שהתקיימה ביום
ה', ח' בניסן תשט"ו - 31.3.1955 -
(בשעה 19.00)

חברי הוועדה:

- י. גורי - היו"ר
- ז. בז'רנו
- א. הרצפלד
- י. הררי (במקום י. פרדור)
- ק. לוז
- ח. רובין
- א. איזלינג

מיוזמתיה:

סגנונים:

- ז. שרף - המסלובה על הכנסות הסדינה
- ת. ברוש - נציב מס-הכנסה
- י. יחיל - מספרד החוץ
- א. ליף - מספרד החוץ
- סר ארנון - המסלובה על התקציבים
- סר בן-דרוד - מספרד האוצר
- י. ספינק - מספרד האוצר
- ש. בזק - מזכיר הוועדה

א. מכתבו של שר האוצר בענין הידור העברה מסעיקה למעיקה ותקציב מסודר
והודעה:

היו"ר י. גורי: (קורא את המכתב)

בשעת הדיון על תקציב מסודר החוץ קיבלנו הסברים לפעולת
ההסברה שבטבילה טיועד הסכום הזה. אולם, חברי ועדת-הכספים לא הסתפקו
בברורים אלה וביקשו לסאול שאלות נוספות. על-כן הזמנו את נציגי מסודר
החוץ.

ח. רובין: היות והמדובר הוא על הוצאה שנעשתה, הייתי רוצה לדעת
על מה הוצא הכסף. מן הקטע של הפרוטוקול שהיושב-ראש
קרא היום, יש לי הרגש של אסמכתא בעובדות לאי-יציבות, שחלק מן הכסף הלך
למפלגות ציוניות בארצות-הברית.

היו"ר י. גורי: אני מוצא לנכון לקרוא עוד הפעם את הקטע הזה מן הפרוטוקול,
הדן במבצע ההסברה: "הסעיף כולל 11 עובדים ישראלים
בחוף-לארץ, אשר פועלתם מסתכמת ב-45 אלף דולר; 15 עובדים מקומיים אשר
פועלתם 30 אלף דולר; הוצאות דואר, טלפון, טברקים ונסיעות - 30 אלף
דולר; סעיף נכבד במבצע זה הוא; הקמת חברה ליחסי-מסחר - 100 אלף דולר;
פעולות הסברה, הדפסות, הוצאות, הפצות - 40 אלף דולר. בסך הכל 245 אלף
דולר, לפי שער של 1.80 - 440 אלף ל"י. אומדן הוצאות הקשורות במבצע
ההסברה בארץ - 100 אלף ל"י."

אפשר לקבל את המספרים עליהם, או לטרוח עליהם ביקורת,
אבל אינני רואה כל חיזוק לשמועה-שהוא טיועד לתמיכה במפלגות ציוניות.

י. יחיל:

על פעולת מבצע ההסברה הוחלט על-ידי
הממשלה בחודש ספטמבר והתחלנו לפעול

בערך באוקטובר, נדמה לי שאין צורך להטביר את המציעים למבצע זה.
טעננו המדיני בדרך כלל איננו מן המעוררים ביותר והממשלה היתה מודאגת
בעיקר מן המצב המדיני שנוצר לאחרונה, והגיעה לידי הכרה כי יש צורך
להרוויב ולחזק את פעולות ההסברה שלנו. הן בטח והן בכלי ההסברה הטסתטיים
בהם. למטרה זו סוכים שיש להוסיף על צוות האנשים שבאנשים כתיקונם -
או שחשבו שהן כתיקונם - מטלאים תפקידי הסברה, תוטפת מטוים לתקופה
מטוים בתון, בלגיריות בוולטינגטון, ובקונסוליות שלנו, על-מנת שימלאו
תפקידי הסברה לגבי סטודים מטוים של האוכלוסייה. בזה עוד לא ביצענו
כל מה שרצינו. **המכלול** שיהיה לנו איש מיוחד שיעטוק בהסברה באוניברסיטאות
ובחוגים כנסיתיים שונים, שיהיה לנו אדם מיוחד שיעטוק בהסברה בארגונים
בטיים. ומדובר לאו דוקא על חוגים יהודיים, אלא בעיקר על חוגים לא יהודיים.
זה עוד לא ביצענו. אבל הוספנו קציני הסברה בשגרירות בוולטינגטון,
לטיפול בעתונות ובקונסוליות בנאו-יורק, בלוט-אנג'לוט ובטיקאגו. בוסף
לזה התקשרנו עם חברה ליחסי ציבור. דבר זה דורס תקציב של 200 אלף דולר,
ובהתחלה דרשו אף יותר.

בשנת התקציב המסתיימת עכשיו הוצאנו

100 אלף דולר למטרה זו מעדיין לא הוצאנו כליל ע"י החברה, והכנסנו
לתקציב בשנה הבאה אותו סכום.

מה היא מטרתה של חברה זו? הגענו להכרה

כי במסינה רחבת-סמדים מוצא לא נוכל ע"י עובדי שרות החוץ וגם לא ע"י
מתנדבים - ויש רבים מהם בקרב היהודים הציוניים בארצות-הברית - להגיע
לכל שכבות הציוניות האמריקאיות, ולא נוכל לחדור לכלי הסברה מטוים
שהם כביכול או לגמרי נעולים בפנינו, או שרק באקראי נוכל להשתמש בהם.
הוצע לנו כי נשתמש בדרך שגם מדינות רבות נהנות משתמשות בה לגבי שמחים
מטוים - בחברה מקצועית שיש לה קשרים לטלביזיה, לחברות סרטים, לחברות
פרסומת שונות, לעתונות בערי-סדה שמאוכלסות מעט יהודים ואיננו יכולים
לבנות בהן את הסברתנו על ארגונים ציוניים. עכשיו אנחנו מתחילים לראות
פירות ראשונים לפעולה זו למשל, בקשר לדיון על תקרית עזה, חברה זו הגיעה
בפרסומת לא לאותם החוגים שהיינו מגיעים אליהם גם אנחנו, אלא לערי-סדה
ב-50 אלף כפרים. הם הגיעו לסט עם הסברה קצרה מאוד, ומולי לא לפי טעם
העתונות שלנו, אבל היא מותאמת לאותה הסברה שבה אפשר להגיע לחוגים
שאינם מעוניינים פרטי-פרטים של הידיעה, פעולה זו, כפי שראינו ביפנים אלו
מתוך דינים-וחשבונות שקיבלנו, בשאה פרי והביאה הד של דברים לחוגים שקודם
לא יכולנו להגיע אליהם.

אשר לחטט שהביע חבר הכנסת דובין, איננו

יודע על מה הוא סתמך. הפציאות היא הפוכה. כל התקציבים שלנו למעשה
מגיעים תקציבים הרבה יותר גדולים, בוספים, של חוגים ציוניים או יהודים
אחרים. לא אנחנו בותבים סובסידיה, אלא אנחנו מביאים לפעולה שבשבילה
מגיעים סכומים בוספים מסקודות בסקום. אתן דוגמא אחת. יש בתכנית זו
גם סעיף של מרצים הנוסעים כדחבי ארה"ב ומרצים על כל מיני נושאים. הם
יוזמים בעיקר ע"י המועצה הציונית וחוגים מקצועיים שונים. אנו
הכנסנו סכום פעוט של 20 אלף דולר, שהוא מכסה את הוצאות הנסיעה - וגם
זה לא לגמרי. של המרצים לארה"ב וחזרה לישראל. את כל הפעולה הם
מממנים למעשה ההסתדרות הציונית. פעולה זו היא לא בקשר עם הציונים
דוקא, אלא בעזרתם היא נעשית בחוגים כלליים, בעיקר חוגים לא-יהודיים.
איננו מוצאים את כספי המדינה לפעולה או ארגון של מפלגות שם.

ח. דובין:

וועדת הכספים לא קיבלה כל פירוט. הפירוט
שקיבלנו איננו מספק. יש הוצאה של 100 אלף
דולר לחברה, ואני רוצה לדעת את החלוקה הפנימית, כיצד הוצא הכסף הזה.
למי ביתן הכסף, ובאיזה סכומים?

י. יחיל:

אני חוזר ומדגיש שאף מפלגה ציונית לא
קיבלה אף פרטה מאתנו. העבודה ברובה

מתנהלת ע"י השגרירות והקונסוליות שלנו בשיתוף פעולה עם המועצה הציונית.
בצורה כזאת גם בוצע מבצע המרצים, שבסגרת זו נכללה גם נסיעתו של הסופר
חסיין. שהרצה שם בעיקר בחוגי מטפנים. ההקצבות לא ניתנו להסתדרות ציונית
מריקה או לאיזו מפלגה אחרת.

ישיבת ועדת הכספים
31.3.55

הינ'ר י. גורי:
הסכום הזה מופיע בתקציב של 1955/56 -
450 אלף לירות, ופירוטו: מאין זה סודי.
אין גם לחשוב שהוא טובי לגבי 1954/55. גיבולו הסבר בסכומים כוללים
טאד, אבל אין טיבה שלא נקבל מספרים יותר מפורטים, וגם נבקש את הפרטים,
בטוחים שנקבל אותם.

ח. רובין:
לא נוכל להצביע עד אשר לא נקבל את
פירוט ההוצאות של טחצית השנה האחרונה.

א. הרצפלד:
אינני רואה כל טעם בהזמנת האנשים האלה
עוד הפעם, זו כבר הפעם השלישית שהם
מופיעים בפנינו היום. לא נוכל לדחותם ב"לג-וסוב".

הינ'ר י. גורי:
לא עלה על דעתי להזמין את אנשי מסרד
החוץ עוד הפעם. היתה אי-הבנה. בבוקר
ביקשתי מהם פרטים, ולא הזמנו אותם, אך הם הופיעו. כשהופיעו - לא
יכולנו לקבל אותם, כי היינו עסוקים בדיון. אנו נבקש מהם פרטים.
אעמיד בפני הוועדה את השאלה אם אנו יכולים להצביע תוך הנחה שנקבל
את הפרטים לאחר ההצבעה, כי סכתבו של סר האוצר בענין זה טעון איסור
עד היום בחצות.
(אנשי מסרד החוץ יוצאים)

ח. רובין:
בקשתי היא פורמלית, ואבקש להעמידה
להצבעה.

החלט: 1. להעמיד להצבעה את בקשת סר האוצר לאשר
את ההעברה מסעיף לסעיף בתקציב מסרד
החוץ בנוגע למבצע ההסברה.

2. לאשר את בקשת מסרד החוץ.

א. ציזלינג:
לא השתתפתי בהצבעה. לא יכולתי לסמוע
את הפרטים, ולא יכולתי להצביע באופן
מיכני. אבל ביקורתי לדרך עבודתו הטרייט של מסרד החוץ גם בסטח ההסברה,
במידה שהדברים מגיעים אלינו, היא ביקורת שלילית מראש.

(אחרי-כן דססה א.ו.)

לפני כן רשמנו חמ
אור.

ועדת הכספים,
31.3.55

נחקבל בוועדה מכתבו של יושב-ראש הכנסת
אשר מבקש לאשר את ההעברות מסעיף למעיף

היו"ר י. גורי:

בתקציב הכנסת, כמפורט במכתבו.

א. ציזלינג:
קיימת בעיית הסדרנים, אשר העליתה בזמנה.
ואשר סידורה נמשך זה שנתיים. אינני יודע
אם הבעיה מוצאה את פתרונה במסגרת ההעברות האלו המובאות עתה לאישורנו
ועל כן אני מבקש לעכב את האישור עד לבירור הדבר.

היו"ר י. גורי:

מר רוזמי מסר לי לפני יומיים שלושה,
כי הבעיות אשר הועלו על-ידי חו"כ ציזלינג
הובאו בפני ועדה מטעם של ועדת הכנסת. על כן חשבתי כי הוועדה דנה גם
בבעיית הסדרנים. מר רוזמי איננו כרגע בכנסת ואין באפשרותי לקבל
ממנו פרטים נוספים.

א. ציזלינג:

אם זהו המצב - אבקש להתנות את מתן האישור
להעברות בקבלת תשובה מוסמכת על כל העניין
מחר בבוקר. לי גם הובטח שזמן לוועדה בעת שידונו בהצעתו.

היו"ר י. גורי:

אני מבקש לא לעכב בגלל זה את אישור
ההעברות. אני מבטיח כי אמטל בדחיפות
בענין הסדרנים.

א. ציזלינג:

אני מקבל את דברי יושב-הראש.

ה ח ל ט ה

ההעברות מסעיף למעיף בתקציב הכנסת
כפי שזרם במכתב יו"ר הכנסת - אושרו.

היו"ר י. גורי:

אשר להעברות מסעיף למעיף בתקציבים אחרים,
אני מציע לאשרן בתנאי כי חברי-כנסת יוכלו
חוך שלושה ימים מיום האישור לבקש כי העברה מסעיף מסויימת תעוכב.

ה ח ל ט ה

העברות מסעיף למעיף בתקציבים אחרים
אושרו, בתנאי כי כל העברה אשר יתקבל
עליה ערעור מחבר-כנסת חוך 3 ימים
מיום האישור, תעוכב ותובא להחלטה
של ועדת הכספים.

היו"ר י. גורי:

לפני שנעבור להמסך הדיון בחוק לתיקון
סדרת מס-הכנסת, ברצוני להודיע כי
את מקומו של חו"כ אריאב.
אז מקומו של חו"כ סורדר וחח"כ אלישר -

חוק לתיקון סדרת מס-הכנסת, חשמ"ו - 1955.

ס ע י ת 19

מר בוגז:
חו"כ בדר מציע למחוק במעיף זה את
המלים "מלאי עיסוק" ו"מלונות".

א.ר.

ועדת הכלכליים,
31.3.55

א. ציזלינג:
אני מציע להוסיף בסעיף 45(2) למקורה,
אחרי המלים "משלוח יד" את המלים
"השכרו נכסים ועסקי ממון או מקור הכנסה אחר", ואחרי המלה "מסמכים"
יבוא המלים "חוזי שכירות, חוטי קבלנות, בנין, עבודה ומסחר".
אני רוצה להוסיף מלים אלו, מטני שהשכרה
נכסים או עסקי ממון יכולה להחנהל גם בבית, ואף היא צריכה להיות
מבוקרת.

ה ח ל ט ה

הצעת חה"כ בדר - לא נתקבלה
הסתיוגות לחה"כ בדר.
הצעת חה"כ ציזלינג - לא נתקבלה
הסתיוגות לחה"כ ציזלינג
סעיף 19, בהצעת הממשלה - נתקבל

ס ע י ה 20

ה. רובין:
אני מציע למחוק את המלים "אם אחר
האדם אינו ראוי..."

ה ח ל ט ה

הצעת חה"כ רובין - לא נתקבלה
הסתיוגות לחה"כ רובין, בהצעת הממשלה - נתקבל
סעיף 20

ס ע י ה 21

ה. רובין:
אם כבר מחקנים את הסעיף 45א. למקורה,
יש להוסיף בסעיף זה גם את רואי-חשבונות
למי חוק רואי-חשבונות.

מר שרת:
הדבר כבר מוסדר בחוק רואי-חשבונות.

י. הררי:
כוונת סעיף זה להטיל אחריות לדין-וחשבון
גם על אדם אשר חייב בעריכתו, כדי שלא
יערכו דה"חה כוזבים. אך ישנן מידות שונות של סיוע. רואי-חשבון, למשל,
אשר עורך למישהו דין-וחשבון אינו בודק את הפרטים אשר נמסרים לו על-ידי
הנישום, על כן אני מציע להוסיף בסיפא של סעיף 21 את המלים "ומה היא
מידת הסיוע שנתן". אם כל מי שסייע בעריכת דין-וחשבון יצטרך לחתום מבלי
לציין את מידת הסיוע, יחששו אנשים ישרים להגיש סיוע.

ש. בז'רנו:
גם אני חושב כי הניסוח הנוכחי כולל
מדי. כחוב, כי כל מי שסייע בעריכת דין
וחשבון חסרת שלום, צריך לציין זאת בגוף המסמך. מה במקרה זה דינו של
פקיד בחברה אשר מנהל את חשבונות החברה ומקבל שלום עבור זה, ואף
עורך את הדינים-וחשבונות של מ-האזכנתה?

מר סטרנ:
יש לשים לב לסעיף 79(ג) של המקורה, בו נאמר
כי מי שערך ביודעין דין-וחשבון כוזב ייאשם
בעבירה סלילית. אם אדם סייע בעריכת דין-וחשבון מבלי לבדוק את הפרטים
שנמסרו לו על-ידי הנישום ועל כן לא ידע כי הם בלתי-נכונים, לא ייאשם
בעבירה.

מר ברנש:
בדרך כלל אין אנו מעונינים לדעת מהי מידת
הסיוע שניתנה בעריכת הדין-וחשבון. נברר
זאת רק במקרה שיהיה צורך בכך - ואני מקווה שלא יהיה צורך בזה.
אשר לשאלה מה דינו של פקיד בחברה אשר חוץ
עבודתו הרגילה סייע בעריכת הדין-וחשבון - אני חושב שמעיקף זה אינו חל
עליו, מטני שהוא מקבל מסכורת בחור עובר החברה ולא חשולם מיוחד עבור
סיוע בעריכת הדין-וחשבון.

ה ח ל ט ה

הצעת חה"כ אורי להוסיף בסיפא את
המלים "ומהי מידת הסיוע שנתן" -
לא נתקבלה

סעיף 21. בהצעת הממשלה - נתקבל

ד ע י ה 22

א. ציזלינג:
סעיף זה ירומן באות א' ואחריו יבוא סעיף ב':
"כל משרד או גוף ממשלתי או חברה שבבעלות הממשלה
וכן כל רשות מקומית וגוף ציבורי אחר חייבים להקביר לנציב מס-הכנסה
העתק מכל רשיון יבוא וייצוא, מכל חשבון ש' יבוא וייצוא, מכל הקצבה של
ממבע זר וכן מחוזי בנין, עבודה, קניית חברים מרוכזת ביכום העולה על
1,000 לירות."

ה. רובין:
אני מצטרף להצעת חה"כ ציזלינג, טרם למלים:
"מכל רשיון יבוא וייצוא, מכל חשבון ש' יבוא וייצוא"

מר בוק:
חה"כ בדר מציע בסעיף 22(2), בתנאי המגביל, במקום
המלים "לפי חיוב כל שהוא בחוק" את המלים "לפי
סקודת הסטאטיסטיקה, 1947 או לפי חוק בנק ישראל, תשי"ד - 1954, או לפי
חוק בנק הדואר, תשי"א - 1951, או לפי כל חיוב אחר שבחוק".

אחרי סעיף קטן (2) מציע חה"כ בדר סעיף קטן (3):
"הנציב או סקיד השומה לא יחייבו מוסד בנקאי, כמשמעותו בחוק בנק ישראל,
לגלות עסקו עם לקוח כל שהוא או חשבונו עם לקוח כל שהוא".
מתחולח

מר ברנש: הם מוצאים ממילא / חיוב זה.

מר שרף:
למעשה אין צורך בהצעתו של חה"כ ציזלינג, כי
הדברים שברצונו להסדיר הוסדרו כבר על-יסוד
הדין-וחשבון של ועדה אשר היה לי הכבוד לעמוד בראשה. קבלת הצעתו של חה"כ
ציזלינג תטיל עלינו עומס רב של נירות. אנחנו מקבלים כיום אינספור מציה
עשירה מאד גם בלי קבלת המסמכים עצמם, וזוהי שיטה הרבה יותר יעילה.

א. ציזלינג:
אינני רוצה שדברים חשובים ומובנים מאליהם לא
יקבלו הסדר מתאים באמצעות החוק. הנה קרה מקרה
שארם לא שילם מס על יבוא בשווי של 25 מיליון דולאר. על כן אני עומד
על הצעתו.

ה. רובין:
אם ישנה הסכמה שלא לפגוע בסודיות הבנקים, אני
מציע לומר זאת במפורש בחוק. כן רציתי לשאול
מדוע הבנק החקלאי אינו נחשב לגוף ציבורי. מדוע השתמשו בסעיף 22(1)
במלה "דין" ולא "חיקוק"?

מר ברנש: בנק חקלאי רשום באותו אופן בו רשמים כל הבנקים.

מס סטרון: משרד המשפטים ביקש להשתמש במונח הרחב הזה "דין".

אשר להצעת חה"כ רובין לכתוב בחוק כי הוראות סעיף
זה אינן פוגעות בסודיות המוטלת על הבנקים - אני מציע לא לקבלה. שאלת
קיום הסודיות של בנקים שנויה במחלוקת. גם במשפט האנגלי המקובל אין הוראה
בדורה על סודיות המוטלת על בנקים, אלא קיים נוהג בלבד. על כן מסוכן יהיה
לאכריז כאן בדיעבד כאילו קיים חוק על סודיות הבנקים.

ה. רובין: אני מוותר על הצעתי בדבר סודיות הבנקים.

ה ח ל ט ה

הצעת חה"כ ציזלינג להוסיף סעיף ב' - לא נתקבלה (המתייגות)
הצעת חה"כ רובין להוסיף סעיף ב' - לא נתקבלה (המתייגות)
הצעת חה"כ בדר לסעיף 22(2) והוספת סעיף (3) - לא נתקבלה (המתייגות)
סעיף 22. בהצעת הממשלה - נתקבל

לפני כן רשמה או

ע.ע.

טעין 23(1):

ח. רובין:
אני מציע שתקנות או צוים לפי סעיף זה יהיו טעונים אישור ועדת הכספים של הכנסת.

ג. קיטרון:

סעיף 48 כבר קיים 14 שנה, במשך שבע השנים האחרונות של השלטון המנדטורי היה הנציב העליון ראוי לקבוע את הניכויים כפי שהוא חשב לנכון, ובמשך שבע שנות קיום המדינה היה בר האוצר ראוי לקבוע את הניכויים כפי שהוא חשב לנכון, וכל עוד לא היו אנטורחים לא היה בית המשפט מתערב בכך. זה היה המצב החוקי במשך 14 השנים האחרונות, ובמשך כל השנים הללו לא קרה דבר שיערער נוהג זה, ואינני רואה מדוע רוצים היום לשנותו.

מר ברוש:

חייבוינו בענין התקנות האלו כנויים על כך שלא נבנה יותר מהדרוש. אם הצעת חבר הכנסת רובין מתקבל, נצטרך להביא לוועדת הכספים כל תיקון בתוספת היוקר.

י. הררי:

אני נגד זה שיפנו בכל פעם לאישור ועדת הכספים, כי ועדה זו איננה יכולה לחוקק חוקים. אנו מעבירים יותר מדי עניינים לאישור הוועדות השונות, ואנו מקבלים שבעה מוסדות מחוקקים שאינם אינו יודע על סמך מה הם מחוקקים.

הוחלט להוסיף אחרי המלים "שאר האוצר" את המלים: "כאישור ועדת הכספים של הכנסת, הסתייגות: י. הררי."

טעין 23(2):

ח. רובין:
אני מציע לכתוב במקום המלים: "ישולם חוך ובעה ימים מיום... מתן הצו או פסק הדין" את המלים: "ישולם חוך ובעה ימים מיום הצו או פסק הדין".

מר ברוש:

שבעה ימים מהפיקים בהחלט. לפי החוק, המעביד צריך לולם חוך ובעה ימים מיום מסירה הודעת השומה, על אחת כמה וכמה שהוא חייב לולם חוך ובעה ימים אחרי ערעור ומתן פסק דין.

מר קיטרון:

במקום המלים "חולק המעביד" צריך לכתוב "חולק אותנו אדם", מכיון שלגבי הכנסה אחרת זה עלול לחול לאו דווקא על מעביד.

הוחלט לכתוב במקום המלים: "ישולם חוך ובעה ימים מיום... מתן הצו או פסק הדין" את המלים: "ישולם חוך ובעה ימים מיום מתן הצו או פסק הדין".
(ואמרה זכות הסתייגות לממשלה)

ע.ע.

טעיה 24:

אני מציע בטקום 31 באפריל - 31 במאי,
כלומר - חדשיים.

ח. רובין:

חבר הכנסת בדר מציע לפחוק את הטעיה.

מר בזק:

הצעת חבר-הכנסת בדר לפחוק את הטעיה
לא נתקבלה.

ס. חזני:

אשר להסכמים שנעשו לפני 1 באפריל,
אני מסכים לארבה על חדשיים, אבל לגבי
הסכמים מאוחרים יותר, אני מציע להסאיר תקופה של 30 יום למסירת ההודעה.

ח. רובין:

אני מציע להגדיל את התקופה ל-60 יום.

הצעת חבר הכנסת רובין לא נתקבלה.

הוחלט להסאיר את הטעיה כפי שהוא עם התיקון
"לא יאוחר מ-31 במאי 1955" בטקום
"לא יאוחר מ-30 באפריל 1955."

טעיה 25:

אני מציע לפחוק את הטעיה. לא יתכן
לקבוע שלצרכי מס הכנסה לא קיימת חברה.

ח. רובין:

גם מס"י מציעה לפחוק את הטעיה.

מר בזק:

הצעת ח"כ רובין וציזלינג וכן הצעת מס"י
לפחוק את הטעיה - לא נתקבלה.

טעיה 25 נתקבל:

הסתייגות: רובין, ציזלינג, מס"י

טעיה 26:

הביטוי "סירבו" אינו מדויק.

ח. רובין:

הוחלט לכתוב בטקום המלים "וסירבו לקבלה"
את המלים: "והמוען סירב לקבלה".

טעיה 27:

אני מציע לנטח את טעיה-קטן (1) כדלקמן:
"כל אדם חייב לולם בכל חודש על חיבון
המס באותה שנת מס את החלק ה-12 מסכום הטס הקובע" וכן לתקן ברוח זו

א. ציזלינג:

את שאר הטעיים.

היו"ר י. גורי:

הצעת חבר הכנסת ציזלינג חגרום לכך
זיהיה צורך לחת הנחה של 10% גם לסצמאיים,
כיא תגדיל את ההוצאות האדכניסטרטיביות והרווח של האוצר מכך יהיה קטן.

א. ציולינוב:

אני קובע, כי דחיית תשלום המס ל-3 חדישים, פירושה דחיית תשלום של 8 מיליון לירות. מכום של 8 מיליון ל"י, ביעה זמין ששלמים את משכורות העובדים בזמן, שווה יותר מכל הנחות.

מר בזק:

חבר הכנסת בדר מציע למחוק את הטעיף.

ה. רובין:

אני מציע להוסיף בטעיף-קטן (3) אחרי המלים: "שר האוצר רשאי בצו" את המלים:

"באישור ועדת הכספים של הכנסת".

אחרי טעיף-קטן (5) אני מציע להוסיף את

המלים: "טרוב פקיד השומה למחן פטור לענין הגה ועדעור כדין וזכה לפי טעיף 55 לפקודה, אך הגשת ההגה אינה מעכבת את חובת התשלום".

אחרי טעיף-קטן (6) אני מציע להוסיף את

הטעיף הבא: "כל אדם רשאי לשלם במקום תשלומים רבע שנתיים את התשלומים בטיעורים חדשיים".

(אחרי כן רשמה א.ב.)

לפני כן רטטה ע.ע.
א.ב.

יסיבת ועדת הכספים
31.3.55 (בערב)

היו"ר י. גורי:
נאמר לנו שהאוצר כמילא אינו מסרב. הטאלה היא: אם האדם מטלב בכל חודש, האם דינו כדין שכיר והוא רשאי לדרוש 10% הנחה?

מר ברוט: לא. אין כל קשר בין שני הדברים.

א. ציזלינג:
יש לי תוספת להצעה, בסעיף קטן (3): "הטובה גדלה אוטומטית לפי גידול האינדקס, אלא אם ועדת הכספים החליטה אחרת". לפי הטוב הקיים יוצא שאדם המקבל מסכורת, מחטבים את כל הכנסתו, סינוס האינדקס. ואילו אדם זה מחטבים את ההכנסה הקודמת, וההנחה היא שההכנסה מסתנה בעקבות האינדקס.

אני מבקש את היועץ המלאטי לנסח את הצעתי.

מר ברוט: חבר הכנסת ציזלינג טעה טעות לוגית. אם בשנה מסויימת עלתה תוספת-היורק והאינדקס, המסקנה היא שאותו אדם כאילו הרויח לעצמו תוספת יורק כמו הסכיר שקיבל תוספת-יורק. אבל אתה מסחרר אותה הגדלה של תוספת-היורק לשכיר וגם לעצמאי.

א. ציזלינג: אני עומד על הצעתי.

י. הררי: האם סעיף 2(ב) מכסה מקרה של עצמאי שהפך תוך אותה שנה לשכיר?

מר טרם: כן. הדבר ברור. זהו הנוהג.

מר בזק: לחבר הכנסת רובין יש מספר הצעות בסעיף זה:

1. אחרי "בצו" יבוא: "באיטור ועדת הכספים"
2. "סירוב פקיד השומה לטתן פטור לענין השגה ועדעור כדין כומה לפי סעיף 55, אך הגשת ההשגה אינה מעכבת את חובת התשלום".
3. "כל אדם רשאי לסלם במקום תשלומים רבע-שנתיים את הסכום שעליו לסלם בתשלומים חדשיים".

הד חלמ: 1. לא לקבל את הצעתו של חבר הכנסת בדר.

2. לא לקבל את סלוס הצעותיו של חבר הכנסת רובין.

3. לא לקבל את הצעתו של חבר הכנסת ציזלינג

4. לקבל את הצעת הטטטלה.

המתייגו ירת: לחברי הכנסת רובין, ציזלינג, בדר.

תיכונן סעיף 63

(היו"ר י. גורי)

הד חלמ: לקבל את הסעיף כמוצע.

תיכונן סעיף 66

(היו"ר קורא את הסעיף)

א.ב.א

ישיבת ועדת הכספים
31.3.55 (בערב)

תוספת לסעיף 67(א)

(היו"ר קורא את הסעיף)

התיקונים שאני מציע כאן הם:

ח. רובין:

1) כשהדבר מגיע להכרזת פסיטת-רגל - בטקום "חדשים לאחר הכרזת פסיטת-הרגל" אני מציע: "שלושה חדשים לאחר הגשת הבקשה לפסיטת-רגל". כי אחרת יכול הדבר להיות חצי שנה אחרי הגשת הבקשה, והתאריך יהיה מאוחר מאד.

2) להוסיף בסוף: "וזלכך שעדיפות לפי סעיף זה לא תפגיע בעדיפותן של תביעות לשכר ומסכורת".

סר ברוט: אשר להצעה הראשונה - אנו נקטור זאת לפרסום ולא להגשה.

י. בדר: מהו הסכום של הסכר שיש לו כיום זכות קדימה בפסיטת-רגל?

סר מיטרנו: 900 לירות ל-6 חדשים.

י. בדר: אני מציע להכפיל כאן את הסכום.

סר ברוט: אין זה ענין לחוק טס-הכנסה, אלא לפקודת פסיטת-הרגל, כי הסכום קבוע בחוק.

ח. רובין: הסעיף כאן חל על עובד גם כשנותן העבודה ניכה אבל לא העביר את הסכום. במקרה זה ישלם הפועל פעמיים את הניכוי. אני חושב שאפשר לקבל את הצעה, גם אם יעלה הדבר לאוצר 1500 לירות בשנה. אחרת אתם מביאים לכך שהפועל ישלם את המס של נותן העבודה, וגם את הניכוי ישלם פעמיים, והכל על סכום שאינו בא בחשבון בשביל האוצר.

ש. בוז'רנו: אני מציע למחוק את הסעיף הזה. במידה שחייבו בכלל בפס - יש זכות קדימה לאוצר. כאן הסדור על ררוחים שנעשו בשנה בה נעשתה פסיטת-הרגל, ואז מספיק אם ישלחו את הסומה.

סר ברוט: אני מסכים לוותר על הסעיף, אבל אין זה טענה בטאוטה. את הטעב.

החלט: לוותר על הסעיף 67(א)

תיקון סעיף 76

(היו"ר קורא את הסעיף).

היו"ר י. בורני:

כאן הוסכם למחוק את פסקה ד' לא הגיש בסועדו את הדו"ח לפי סעיף 43(א).

סר ברוט: לא הסכמתי לוותר. אמרתי רק שגם אם אוותר - לא ישתנה המצב, מפני שאי-הגשת דו"ח הנה עבירה לפי הריטא של הסעיף הזה. אם נמחק כאן את הסעיף - יהיה עלינו לתקן סעיף נוסף ברוח זו. בלאו-הכי זוהי עבירה פלילית כסאין מגישים דו"ח, בין אם כותבים זאת כסעיף בפרד או לא.

החלט: לקבל את הסעיף.

א.ב.

תיקון סעיף 77

(היו"ר קורא את הסעיף)

החלטה: לקבל את התיקון.

החלפת סעיף קמ"ז (2) בסעיף 78

(היו"ר קורא את הסעיף).

ש. בוז'רנו: האם ברור מסעיף זה שהעונש חל רק על אדם שעבר עבירה שלא במזיד?

מר שרף: ברור.

ח. רובין: אני מציע למחוק את המלים: "וכן אדם המקבל הכנסה לפי סעיף 5(1)(ב) או (ה) והסכים לאי-ניכוי מס מאותה הכנסה לפי סעיף 48". העבירה הנזכרת בסעיף מסנה (2) מהווה עבירה כשלעצמה. כפי שמסעיף מנוסח כאן, אינני חושב שצדק מר שרף בתשובתו. לא הרוש כאן מזיד. מספיק אם האדם שתק - ושתיקה כהודאה. הגבו לות בין תשלום מסכורת נטו ובין הדבר שעליו מדובר כאן, הם מטושטשים מאוד.
אם לא תתקבל הצעתי למחוק את הפסקה - אציע הצעות אורגנואליות.

מר ברנס: צריך לתת לעובד רמז שאם לא מנכים מסנו מס י ו יש לו יד בכך - גם הוא אחראי. ועובדה היא שכאשר אין מנכים מס מעובד - לעתים קרובות יש לו יד בדבר. אם עובד אשר למעביד: "אני דורש שש לירות", אין פירושו של דבר שהוא הסכים שהמעביד לא ישלם את המס עבורו. הוא רצה לקבל שש לירות נטו, את המס ישלם המעביד. זאת לא תהיה הוכחה מספיקית לכך שהעובד הסכים לאי-ניכוי המס.

ח. רובין: אולי מוטב לכתוב: "והסכים במפורש במקום "והסכים".

מר קיטרנו: קשה מאוד להוכיח "הסכם במפורש". יש סעיפים רבים בחוק הפלילי שהם מנוסחים בצורה שאפשר להוכיח שאדם באופן סודי הינו חף מפסע אבל לפי סעיפי החוק הוא צפוי למסור. ואין מנצלים סעיפים אלה. אני חושב שאפשר לסמוך על השכל הישר של הסופטים בענין האבחנה בין "והסכים" ובין "והסכים במפורש".

ס. חזני: אולי מוטב להגיד: "והסכים ביודעין"?

מר קיטרנו: כיצד אפשר "להסכים שלא ביודעין"?

ח. רובין: הצעותי הן אפוא:

1. למחוק את הפסקה

2. אורגנואלית: "הסכים במפורש ומתוך ידיעת החובה החוקית".

3. אם שתי ההצעות הראשונות לא תתקבלנה:

"הסכים ביודעין".

כן אני מציע להפריד בין עונש למעביד ועונש לעובד. לגבי המעביד אני מציע להשאיר את העונש של 6 חדשים וקנס שתאים, ואילו לגבי העובד - שלושה חדשים, ומחצית הקנס.

א.ב.

ישיבת ועדת הכספית
31.3.55 (בערב)

י. הררי:
במקרה של הפרדה - צריך להחטיף דוקא לגבי העובד ולא לגבי הטעביר. כי לטעביר בדרך-כלל לא מכפת. הטעביר בכך הוא לרוב העובד דוקא.

הרחל: 1. הצעתו של חבר הכנסת רובין וכן הצעותיו הארונטואליות - לא נתקבלו.

2. הצעתו של חבר הכנסת רובין בענין הפרדה בעונש והחמרה לגבי הטעביר - לא נתקבלה.

הסתליגר ירת: לחבר הכנסת רובין.

תיקון טעמיו 79

(היו"ר קורא את הטעמיו).

הרחל: לקבל את התיקון.

הוספת טעמים 79 (א), (ב) ו-(ג)

(היו"ר קורא את הטעמים).

על דעת הוועדה סוכם שמעדיפים את הנוסח הקיים על פני הנוסח החדש.

היו"ר י. גורני:

מר ברוט:
בישיבה עם המספטיים לא נמצאה כל אפשרות לחזור לנוסח הקודם. המספטיים שוענים טגם בחוקים פיסקליים אחרים - מס' קניות וכו' - מטמטים תמיד בניסוי "קומפאוונד". לעצם התוכן לא היתה התנגדות.

י. הררי:
אני מציע למחוק את הטעמיו. אני נגד כל פטרות וכופר בעבירות.

מר מיטרנו:
בכל החוקים הפיסקליים שהנהגנו, כתבנו "כופר", והסדור כאן באותו דבר. עם עבריינין אין אני מגיע לכלל פטרה; הדבר הוא פסול. מותר לי דק לתת לו אפשרות לכפר על עוונו.

היו"ר י. גורני:
לאחר שמחקנו את הטלים; "או נחטף עליהן" - נטלנו למעשה את העוקץ מהמלה "כופר".

א. פיזלינג:
הצעתי היא: "לא יותר"; וסלא יפחת מ-25% מאותו קנס.

(אחרי-כן רמס א.פ.)

לפני כן רטטה אב.
אפ.

היו"ר י. גוריי:

מה שח"כ ציזלינג מציע הוא דבר חסוד
מאד ואי-אפשר לקבלו, מטום שזה מכניס
טלכתחילה למסגרת השוללת כל
אפשרות של גמישות.

א. ציזלינג:

לא צרי הרב במטעלת ישראל מקובל להגיע
לידי פשרות על פסעים חסודים גם יותר
לפעמים - שאחזק במספט אולי לא נזכה.
מאי-תלוח מס, בטענה מעשית
אני רואה דרך זו כפסולה.

ח. רובין:

אני בעד הצעת ח"כ הררי, למחוק את הסעיף.

ה צ ב ע ה:

הצעת ח"כ הררי ורובין
למחוק את הסעיף - לא נתקבלה
הסתהגות לח"כ רובין.

הצעת ח"כ ציזלינג - לא נתקבלה
הצעת המטעלה - ב ת ק ב ל ה

סעיף 179

סד סטרון:

הוסכם להפחית את הגיל ל-20.

י. ברך:

ציזלינג רואה שום קטר בין העובדה שאדם בדרך
כלל חייב לכלול הכנסת אשתו והכנסתו לדו"ח
ובין ההטעה שראש שודאי כי הוא יודע על הכנסת אשתו. (א) אני מציע
למחוק את כל הסעיף. (ב) באופן אלטרנטיבי אני מציע למחוק את הילדים
ונת האשה.

ט. בן רבנו:

מה התכוונה ביחס לבן ולאשה? הוא יכול
להיות במצב שאינו יכול להגיד, ונתה קובע
למפרע שהוא עבריין. זה יכול להיות דבר רציני, כי אינו יכול להוכיח
שהוא לא ידע.

סר ברנש:

מס-הכנסה עד כה הוכיח שהוא מתחשב יותר
סדי ולא פחות סדי. אם לוקחים טקרה נדיך
כדי להכשיל סעיף כל כך בחוץ, הרי אם הניסוח יגיד שלא ידע על ההכנסה
הזאת של אשתו, הרי כבר הוכח שקור ההכנסה. האם אחרי זה עוד נביא אותו
לביט-המספט? זה אינו מציאותי.

י. ברך:

הדבר נראה בעיני חסוד ופוגע בעקרונות
הפרוצדורה והצדק המספטי. אני מבין שבמקרים
מסויימים אדם שטבע הדברים יש לו ידיעות מסויימות, מחובתו כשהוא
בא לביט המספט גם להביא את הידיעות האלו, כי זה ידוע לו אוטומטית
בעקב ידיעותיו. כאן נעשה דבר אחר: כאן, נוסף להנחה שאם הוציא כסף
רב יותר בודאי היתה לו הכנסה יותר גדולה - וחזקה זו איננה בטוחה
בטאה אחוזים - מסילים עליו חזקה נוספת: שהוא יודע על הכנסת אשתו
וילדיו, ומסילים עליו את עומס ההוכחה. לא באשר כאן: על ילדים שהם
אמו, או אשה שהיא אמו. אם שווה את הניסוח לזה שבסעיף 15, נראה עד כמה
הניסוח הוא רטלני.

סר ברוט טוען, שאפשר להעמיד בעל בפני
ברירה: או תגלה בפני העולם כולו חרפת ביתך, או תהיה אתה מסס לפי
סעיף זה.

ט. חזני:

ביחס לילדים, אני מציע: ילדיו שלטטה
מגיל 20 הסמוכים על שולחנו.

סר שרף:

אין התנגדות לגבי אשתו, לקבוע נוסח כמו
בסעיף 15.

י. ברך:

גם באזירה זו שלטונות המס, אף פעם ברצון
טוב לא יהיו חריפים סדי, אבל חריים הם קצת

אחרים ולא כל ענין מגיע למר ברוש ולמר סרף, ושמענו כמה דברים על הפרקטיקה. יש פלוני מחוסדים בו אבל לא יכולים לתפור אותם. ביום מסויים מתברר שהדו"ח שלו איננו נמצא בתיק. אז טאטימים אותו לפי פסקה שלוש ובידו אמנם תעודה של הדואר, ששלח מכתב רשום, אבל עובדה זו אינה כוללת הוכחה שהיה בטעמפה הדו"ח. ואז מחובתו להופיע בעד ולהעיד ששלח מכתב רשום. יבוא עורך-דין של שלטונות מס הכנסה לחקור אותו בענין זה חקירה ראשית, והכל תחת שבועה בפומבי. אני רואה בסעיף זה פתח לחקירת ניסויים בצורת חקירה נגדית בטמפט פלילי בפומבי, חרפה ובושה, מתוך הריסת עמדה - ואני נגד זה.

היום סותר לפקיד השומה לפי סעיף 55, אם יש לו רק רושם שהדו"ח אינו נכון, מסיבה קלה שבקלה, לפסול את הדו"ח ולהטיל עליו מס שירצה, וברוב המקרים שום בית-משפט לא יוכל לשנות זאת. אם כזה המצב - מדוע כל זה? רק בכדי להוסיף חרפה על יסך חשד. ולזה אינני מסכים.

א. הרצפלד: אני מציע לכתוב: "הוצאות הבית לא הולטות את ההכנסה".

י. הררי: סעיף זה דן בעומס ההוכחה, ואם הוא לא יהיה הדבר לא יטנע את ב"כ שלטונות מס הכנסה לחקור את האדם, שיצטרך להסביר באיזה אופן בהכנסה מסויימת עשה הוצאות כאלה וכאלה. השאלה היא רק, באיזה אופן פועלת ההוכחה.

כאן כתוב, שאם הוכיחו שההוצאות המפורטות עולות על מה שהוא הצהיר - זה מטמט הוכחה ראשונה בגדו, כל זמן שלא הוכיח ההיפך. כל הדברים שאתם רוצים לסנוע, אינכם סונעים על-ידי מחיקת הסעיף הזה. בבית-המשפט נשמעים דברים הרבה יותר קשים וגרוועים מהענין הזה, ואני רוצה לסנוע שאנשים ירשו במס הכנסה. אינני רואה כל סיבה למחוק את הסעיף.

יש רק שאלה אחת: אם ניסוח אינו יותר טדי חזק. אני רוצה שיהיה ברור, שזה מטמט הוכחה ראשונה כל עוד לא נסתרה. אבל אם הניסוח מטמטיק, לדעתכם - הוא יכול להישאר.

ח. רובין: אני תוסך ביסודו של דבר בהצעת הממשלה, אבל אני חושב שמטמטיק לצרכים אלה שנדבר על הוצאות הבית, כפי שהציע ח"כ הרצפלד. אני טוציא את ענין האשה והילדים, ומטמטיקות לי הוצאות הבית וההוצאות הפרטיות.

האם הטמטה שאתם רוצים להשיג על-ידי סעיף קטן (ב), לא תשינו על-ידי כך שתעטידו לדין את האשה?

מר סטרון: היא אינה חייבת במס.

מר ברנש: אין היא ניסומה בכלל. יש רק חיטוב נפרד של המס.

ח. רובין: לגבי סעיף-קטן (ב) ייתכן שמציע משהו בהסך הדברים. אשר לחשבונות, כאן צודקת בקורתו של ח"כ בדר. מצד אחד אדם בא ונשבטע ששלח בדואר, ונגטר כגיכול הענין. אני טודה שזו תוצאה בלתי מטמפיקת. אבל מצד שני גם מה שכתוב כאן, כטזה טדובר על סעיף פלילי - זו הוראה די טרחיקת לכת, בעיקר כשכתוב בסעיף-קטן (3), "כי הידיעה או הדו"ח לא נתקבל".

אני מציע להוסיף: הוא יכול לטתור את זה על-ידי עובדה שהוכיח, ששלח את זה בדואר רשום. כאן אין ברירה אלא לסטוך על שיקולו של בית המשפט.

א. אליטר: אם יש הוכחה שנשלח מכתב בדואר - ההוכחה שבמכתב לא היה דו"ח מוטלת על פקיד השומה. מטמיתי שופט בישראל ועורך-דין מטיל אחריות על פסע של מישהו אחר על אדם שלא פטע? מה שאני חייב לתת - אני חייב להוכיח.

א. צינלינג: יש אפשרות לפתור את ענין מסלוח הדו"ח

בדואר, בדרך שברגע שמתקבל סכתב כזה תהיה תביעה, דרישה, הוכחה וכו'. או קיימת אפשרות סכנית אחרת: להבהיג דו"ח קבוע על סופס רשמי, ללא טעמפה.

עושה עלי רושם עגום כל הגירור ביחס למטפחה. לא מדובר פה על גהיגום אלא על מס שהוא מקבל זיכוי, על חשבון הילד והמטה ועל הוצאות שבעשות לעיניו. אם יקרה אחר מטלפי הסקרים - יש בכלל סוגיות בחיים. כגוהך שפעלים כאן חזרון שיטבו. מה זה שייך לענין? לדידי אפשר להסאיר משה וילד וגם הורים תלויים.

לא איכפת לי אם יהיה כתוב: הוצאות הבית או הוצאות פרטיות אחרות שלו ושל מטפחתו התלויה בו. אני הייתי מטפח כסו שכתוב.

ז. הררי: אני מציע שהמטפלה תוותר על סעיף 79' (3) ביחס למכתב הדואר.

ז. שרף: אם כולם דורשים זאת, אנו סוכנים לוותר.

טובים: לפחות סעיף 79' (3).

מר סטרנו: מפעמי קשה מאד מדבריו של ה"ב בדר, אשר טען שכל הסעיף הזה בא שתוך כוונות סוסטרות אני מודיע כאן, שלו היה הדבר כך לא הייתי סגן על סעיף כזה בפני הועדה והייתי מתפטר מתפקידי. כאן נוצר הרושם, שכל עם ישראל הועמד למשפט, אם יש סקרים כאלה, קודם כל צריך פקיד השומה להיות מסוכנע שטעמו אינו כדורה. גם זה אינו ספסיק; הוא צריך להעביר את התיק לפרקליט המדינה, שגם הוא צריך להיות מסוכנע, ורק אז טובא האדם למשפט.

אטרו כאן שהאשה סוכרחה להיות טובה על שולחנו, וכן הילד. אתם חושבים באמת, שאם לאדם יש בת נשואה בארצות-הברית לטיליונר, יביאו את האב בארץ למשפט? כל הענין, שההוכחה שלא נשלח דו"ח על-ידי הנישואה באה אך ורק כדי להעמיד את הנישואים בפני חקירת שתי-וערב; אם הוא הובא למשפט בגלל עבירה אחת והיא אי-הגשת דו"ח, אפשר לחקור אותו רק על ענין זה ולא על שום ענין אחר.

ח. רובינ: ועל נאמנות, לא?

מר סטרנו: עובדה שסעיף זה בא בסביל הסקרים הנדירים, שפרקליט המדינה מסוכנע שיש להביא את האדם למשפט. אם זה קורה אחת לשנה, אנחנו באמת רוצים להחסידי כל הזמן טוענים שאין גובים ספים; וכשאנחנו רוצים פעם את הכלי המינימאלי בכך במקרה ספויים להביא את האדם לבית-המשפט, אינכם רוצים לתת לנו את המכשיר הדרוש לכך. אני מבקש להסאיר את הסעיף כסו שהוא, ללא כל שינוי.

הינ"ר י. גורי: יש עוד תירוץ אחד נגד המחיקה של הילדים, משום שיש פה הגבלה של גיל למטה מ-20.

ה צ ב ע ה: הצעת תיקון הנוסח שהציע ח"כ הרצפלד בסעיף 79' (2) (א) - בתקבלה

הסעיף הנ"ל ינוסח כך: הוצאות הבית או הוצאות פרטיות אחרות שהוצאו בשנת המס שלו... וכו'.

ט. חזני: אני מציע להסאיר את סעיף 79' (2) (ב) כסו שהוא, אלא להוסיף: הסוכנים על שולחנו.

א. הרצפלד: אני מסכים לכתוב: "הסמוכים על טולחנו".

ב. רובין: אני מצטרף להצעת ח"כ חזני.

ג. ברך: אני חושב שסני סעיפים אלה - אחד שטטפל בהכנסות, והסני בהון - סוכחים להיות טנד סקבילים. אחרת זה עלול ליצור גם ערבוניה בפירושים.

אטר לאטה, אין לי ספק כי על הגדלת הונה הוא סוכח להגיס דו"ח; בנוגע לילדים אין הדבר כן. אני חושב שצריך לכתוב: "שבנוגע להגדלת הון זה היה חייב להגיס".

(המסך היטיבה רשם בט.)

ב.ט.

ברור שקודם בחקור בעמנו את כל המקורות של הגדלת
ההון, ורק בפידה שלג ברמה את הענין כמסבר, נוכל

טו. ברוט:

להביא למטמט פלילי.

צריך להיות "הוגס דין וחטבון" במקום "הגיש דין
וחטבון".

ח. רובין:

אני מציע שסעיף זה יחול על "הון שברשותו או בהנהלתו",
כי לא חשוב על שם מי רשום ההון.

י. בדר:

הרחלט: לקבל בוטפת סעיף 79, בסנדיים הבאים:

- 1) בסעיף (2)(ב) במקום "הגיש" תבוא הטלה "הוגס";
- 2) לעיף (3) ימחק.

סעיף 79

הטלים "סטר ידיעה" לא משמע שהכוונה לידיעה לצורך
פקודה זו. אני מציע להוסיף "לצורך פקודה זו".

ח. רובין:

הטלה "בה" אחרי הטלים "שגוג יודע" - מיותרת.

טר קיטרון:

לשם בהירות רצוי להוסיף "אדם" לפני "שהתיצב כנציגו".

ק. לון:

אני מציע למחוק את הטלה "טופס", כי טופס מפלאים ולא
עורכים.

י. בדר:

נוסח הסעיף יהיה: "אדם שסעיף לאחר לערוך דין וחטבון,
הודעה או מסך אחר, לצורך פקודה זו, כשהוא יודע שאותו
דין וחטבון, הודעה או מסך כולל ידיעה לא נכונה או
אדם שהתיצב כנציגו של נילום וסטר ידיעה לצורך פקודה
זו הוא יודע שאינה נכונה, יראוהו וכו'".

הרחלט:

סעיף 81

אני מציע למחוק את הטלים "יוגדל או".

ח. רובין:

תיקון כזה יעלה לנו 100 אלף ל"י.

טו. בדר:

סעיף 81 - נ ת ק ב ל

סעיף 81

נ ת ק ב ל

סעיף 37 (הוראות מעבר)

י. בדר: אבי מציע למחוק את (א), וב--(ב) "במקום לשנת 1955" - לשנת 1954 ולכל שנת טס לסטאוריה".

א. ציזלינג: אבי מציע למחוק את (א) ובמקום אלטרנטיבי - הכנסתו של יחיד, מושב ישראל, שאינה עולה על 3500 ל"י, לשנה, יראוה כהכנסה הכוללת תוספת יוקר לשנת הטס 1955 בלבד, ובתנאי שהוגו טלם את תשלומיו באותה שנה, וכו'.

ח. רובין: אבי מצטרף להצעות חבר הכנסת ציזלינג.

הצעות חבר הכנסת בדר - לא מתקבל

הצעות חברי הכנסת רובין וציזלינג - לא מתקבלו

סעיף 38 (הפחתה סיוחדת)

ח. רובין: אבי מציע להוסיף: "בשנת הטס 1955 יוגדל הזכוי לכל ילד ב-10 ל"י לחודש, נוסף לזכוי הקבוע בסעיף 15ג".

מר טרף: הייתי מסכים לתוספת של 5 ל"י לכל ילד, בתנאי שהוועדה תהיה מאוחדת בסעיף זה. הנחה זו רעלה למדינה בשנים ורבע מליון לירות, נוסף על ההנחה של 10 מליון לירות מסעיף זה (סיה מליון מסעיף (1) וארבעה מליון מסעיף (2)).

ח. רובין: אבי סוכן לקבל זמנת ולא להסתייג בענין זה.

ח. חזני: בנכולות אותו מכום כללי שלהנחה, אבי מציע דרוג בהנחה הנוספת לילדים: ילד אחד - אין זכוי נוסף, 3 ילדים - 10 ל"י, 4 ילדים - 15 ל"י, וכן הלאה; איני מקביל זאת דוקא לדרוג כשה, אולם אבי מציע להחליט עקרונית על דרוג.

מר טרף: הצעתי עומדת בעינה רק אם יוסכם שההנחה הנוספת תהיה שווה לכל ילד; איני יכול להסכים להצעה שאיני יכול לדעת את סממניה מכינת מכום ההכנסה של האוצר.

ח. לוי: צריך להיות ברור שהסעיף הזה כולו, בדבר ההפחתה הסיוחדת, יחול גם על קיבוצים.

מר ברוס: אפשר להוסיף: "לצדני סעיף זה, יראו קיבוץ, מטמעותו בסעיף..... מספר יחידים הסווה למספר יחידות טסן שהן מורכב הקיבוץ".

בסקום סעיף 15ג"א בני סביע לפתור "סעיף 15".

י. בדר:

אין מנו מתנגדים לכך.

טר שרף:

אני מצביע נגד (2), אם כי לא מציע הסתייגות.

א. ציזלינג:

אני מציע שבסוף את ההנחה הזאת יתנו רק לכי שפרע את תשלומיו באותה שנה. בסעיף (ג) אני מציע לפתור ביחוד 29 ו-29ב.

אני מצטרף להצעה לפתור ביחוד 29 ו-29ב.

ח. רובין:

סיעת סק"י מציעה להוסיף סעיפים קטנים אלה:

היג"ר י. גורי:

"ד) למרות הצטרף בסעיפים קטנים (א); (ב) ו-(ג) יהיה יחיד תושב ישראל, שהכנסתו אינה עולה על 2400 ל"י לשנה, שיחזור לתשלום המס;

ה) (1) מפעל או חברה בבעלות הון זר יחויב בתשלום מס בשטור של 90% מהכנסתו; (2) הסכום הכולל של המס יחולק בין שלשה סוגי מסלטים כדלקמן: 60%; עשתיים 20% מכרזים 20%. היתרות החיוביות והטליליות בסכום השנתי של תשלומי כל סוג יובאו בחשבון של הוטרון המס לשנה שלאחריה".

חבר הכנסת כהנא מציע להוסיף סעיף קטן זה:
"יחיד תושב ישראל שזכאי לזיכוי למי סעיף 15 ג לפקודה בעד יותר מילד אחד, תוגדל ההפחתה למי סעיף קטן (א) בסכום השווה לפחתה אותה ההפחתה בעד כל ילד נוסף על ילד אחד".

- הרחלש: (1) לא לקבל את הצעות חברי הכנסת ציזלינג, רובין, כהנא וסיעת סק"י.
 (2) אחרו "למי סעיף 15ג"א יבואו הפללים "כו למי סעיף 15"
 (3) להוסיף לצד המס 1955 הנחה נוספת בשטור 5 ל"י לחודש עמו ר כל ילד.
 (4) לכתוב שלענין סעיף זה יראו קיבוץ כמספר יחידים השווה למספר יחידות המס שבהן מורכב הקיבוץ.

סעיף 39 (תחולה)

ב ת ק ב ל

(קודם את הצעותיו של זה"כ בדר
לסעיפים חדשים)

היו"ר י. גורני:

קיבלתי היזה נוספת טוה"כ כהנא האוסרת:
סעיף 58 יתוקן כך שכל ילד נוסף יזכה את משלם המס בהפחתה המט במחצית
הסכום שמזכה סעיף 38 (א).

מר שרף:

פירוש הצעה הוא שאם אדם זכאי לניכוי
של 100 ל"י, אם יש לו ילד - עוד 50 ל"י;
ואם הזניכוי הוא של 200 ל"י, כל ילד נוסף יזכה אותו ב-100 ל"י לכך הלאה.

היו"ר י. גורני:

(קודם את הצעותיו של זה"כ רובין לו עיפים
חדשים)

ח. רובין:

ברצוני להציע עוד הצעה - לשחרר ממש הכנסה
את התשלומים המתקבלים לפי חוק הביטוח
הלאומי. אם פלוני יקבל דמי הגיעה, או דמי לידה, סכום זה צריך להיות
מסווגר ממש הכנסה.

א. ציזלינג:

אני מצטרף לכל הסעיפים שהציע זה"כ רובין.
אם סעיף 4 לא יתקבל, אני מציע להכניס
אותו בהוראות הטעור - שהכנסתו של אדם העובר באדמה תהיה מסורה ממש.

אורי

בסעיף בו מדובר על שיחרור ממש יש רשימת
מסורים ממש. ס', הכנסתו של אדם בעבודת-דוק, אני מציע להוסיף ע': וכן
כל המסורים של אנשים החייגים במס לפי סעיף 19 ואם הם עובדים עלי קבלת
שכר ביטוחים שהוכרו על ידי שר האוצר. יבחוק"ג. איש מהעיר כמחולק להדריך
בכפר מקבל מסכורת סלאה, ואילו איש קיבוץ היוצא להדרכה אינו מקבל שכר,
ולא זו הלכה, אלא שהקיבוץ משלם מס הכנסה על חשבונו.

בסעיף 4 יל המעט החוק אני מציע להכניס

סעיף קטן בנוסח זה: לא יאוחר מ-6 חודשים מתוך כל שנת מס, יפרט שר האוצר
ב"רשומות" רשימה של הביטוחים ובה יפרט סכום ההכנסה החייבת במס של כל
אחד מהם לאותה שנת מס כפי שנבטרו בדיון וחגיגין שהגיש או כפי שנקבע על
ידי פקיד המוסד או על ידי בית המשפט, הכל לפי הענין."

בהוראות הטעור אני מציע להוסיף: על אף

כל המסור בסעיף ... לא יעלה הסכום הכולל של מס הכנסה שייגבה מתקבלי
מסכרות על 30% מסך כל המס שייגבה בשנת המס 1955. ואם עלה על המחוז
הנ"ל, יוחזר למקבלי מסכרות חלק מהמס ששולם על ידם עד כדי הפחתת מחוז
הסתופותם עד 30%. דרכי החזרת המס ייקבעו על ידי שר האוצר באישור ועדת
הכספים של הכנסה."

אני מציע להוסיף עוד סעיף אחד בזו הלשון:

על/המסור בסעיפי חוק זה ישלם אדם מס הכנסה 50% מס המכסימום שמוטל
עליו על אותו חלק של ההכנסה אשר נצטברה מרווחים שהיו גבוהים מהרווח
ההוגן המקובל או מרווחים מכסימליים שהורתה הממשלה לקבל; שתשלומי חובה
ומתשלומי-יתר שלא שולמו בסוודם, מרווחים שנצטברו מהרשימה על ידי שינויי
שערי המטבע ובלבד שתשלום המס לא יפסור מאחריות משפטית לפי כל חוק אחר
הקיים במדינה."

ח. רובין:

אני מצטרף להצעות הנוספות של זה"כ ציזלינג.

ה צ ב ע ו ת

הצעותיו של חבר הכנסת בדר - לא נתקבלו

הצעתו של זה"כ כהנא - לא נתקבלה

31.3.55

א. ציזלינג:

אני מבקש להצביע בנוכח את החליטות
שלי ביחס לפירטום הסקצור את זמן הפירטום
(הכונה היא ל-6 חודשים אחרי תום שנת המס).

מר ברוש:

דרושה לנו שנה אחרי תום שנת המס, כלומר -
24 חודשים אחרי תום שנת המס.

א. ציזלינג:

פירטום כזה, אין בו תועלת כלשהי.

מר ברוש:

אנחנו מקבלים את הדינין והחובות 5
חודשים אחרי תום שנת המס ובחודשים 12
חודש לפחות לעיבוד החומר, ז.א. לפחות 17 חודש לאחר תום שנת המס.

חיו"ר י. גורי:

נוסף על הביטוח המעטי של מר ברוש, אינני
חושב שלפירטום כמותי אין תועלת.

א. ציזלינג:

אני מסכים לתקן את הצעת י ולומר "שנה לאחר
תום שנת המס".

ה צ בע ה

הצעת חה"כ ציזלינג - לא בתקבלה

א. ציזלינג:

אני מבקש להצביע בנוכח את הצעתי ביחס
לישומי העולים. יש ישובים שטרם הוצרכו
ליחזור ארצה מס, חברי הקיבוצים יוצאים לעבוד חיצון, החובות שלהם מתכנסות
על ידי קיבוציהם והם משלמים בעד זה מס.

ק. לונז:

אנחנו נכון שלא בסדר הוא כי אנשים החולכים
להדריך בקיבוצים חייבים מקבלים מס, אבל
אבל המעור של חה"כ ציזלינג לבטל את המס שאנשים אלה חייבים אין לה כל
יסוד. אנשים אלה אינם פועלים במס, אולם ההכנסה של המס מתחלקת גם
עליהם. זהו שצריך להוציא אותם ממס, כלל חברי הקיבוץ, לאורך הישוב מס
ההכנסה, וזה ההכנסה של כל יחידה במס תהיה יותר גבוהה, או שגם הם
חייבים במס אם הם מהווים יחידות מס המקבלות המס.

ה צ ב ע ה

הצעתו של חה"כ ציזלינג - לא בתקבלה

ההצעות המשותפות של חה"כ רובין וציזלינג - לא בתקבלה

סעיף 17

א. ציזלינג:

אני מציע במקום 90% לפחות 80%; אחי
המלים "היתה הכנסה" להוסיף את המלה
"מקלטות"; לפני המלה "מס" לפחות "מס", וכך ישוב מקלמי קיבוצי לא יצא
שיתופי הקלמי.

מר קיסרוב:

אנו הוסינו כבר: לענין סעיף קטן זה
יראו קיבוץ המפעלות במסעיף 19, במספר
יחידות הורה למספר יחידות המס, במפעלות במסעיף 19, שמהן מורכב
הקיבוץ.

ק. לונז:

לפי הצעת חה"כ ציזלינג, לפחות "מקלטות",
אנו מצמצמים את היריעה, מסוים יציבות זה
מוציא/מפוצלים, יעור וכך הלאה.

א. ציזלינג:

אני מוותר על המלה "מקלטות".

ח. רובין: מזה אני מבין, שאם ההכנסה הכוללת לי הקיבוץ היא לפי חישוב של 1000 ל"י, ומזה 300 ל"י מתעסיה, ארץ פירות הדבר שהוא לא יקבל כלום. אני מציע שהוא יקבל לפחות 700 ל"י.

י. בדר: אני מציע לחזוק את התוספת, בהתאם להצעתו לחזוק מעט 19א.

מר ברנע: ברצוני למסור המרה: אני מצהיר גזה כי לצרכי סעיף 16 לא הוטב כהכנסה שנקלצות אך ורק הכנסה מתעסיה ושלמכה לצרכי מכירת חוץ והכנסה פריבית ודיגיטציה; לגבי הכנסה ממכר עבודה ומשכורת המתקבלת מהקורות חוץ, שגם היא אינה נובעת שנקלצות יש לצילן מי הכנסה כזו קצנה בלמו הכי זכות הנחה כהכנסה ממכר עבודה ומשכורת.

ק. לונ: אני מציע להוסיף: "וכן מוטב שיתומי לפי סעיף 19ב".

מר ברנע: לגבי קיבוצים כתבנו "מספר יחידים כמספר יחידות המסך"; מינני מוטב שמתחיה לכתוב גם על מוטב שיתומי אותו נוסח. אני מודיע שהטיפול יהיה בדיוק כמו הטיפול לגבי הקיבוצים. זה יוצא מרוח החוק.

ה צ ג ע ו ת

הצעת חה"כ בדר, לחזוק את התוספת - לא מתקבלה

הצעות חה"כ ציזלינג ורובין - לא מתקבלו

הצעת חה"כ לונ בתקבלה עקרונית, הניסוח הוטל על הוועץ המימסי

הישיבה נועלה בשעה 13.30